

а остана да живѣе непознатъ у единъ та-
снъ коликъ, въ двора на каѿа си, дѣто прѣ-
сѣда цѣли три години, безъ да го угадатъ,
и отдѣто глѣдаше всѣкой день каѿа и
майка да прѣминѣватъ съ свѣтовнѣ славѣ,
почитни и утрѣпани съ когѣтсво!

Слѣдъ три години прѣблагый и чловѣ-
колюбивый Господь нашъ Іисусъ Христосъ,
като погледна на смиреніе-то и търпеніе-
то своего раба, яви сѣ въ видѣніе и му из-
вѣсти, че неговый животъ наближава да сѣ
свърши, и че слѣдъ три дни ще го улегчи
отъ много-то тѣдове и болѣзни: ко мнѣ
прійдеши, рече, и въ покой прѣподобныхъ
възввориши сѣ “ — Наумираніе вече повика
майка си, коѣ-то никакъ не щѣше да по-
вѣрва дѣто е нейнъ сынъ, даже, повыкана
отъ слѣдъ-тѣ веднѣжъ и дваждѣ, свенѣше сѣ
да отиде при него; нъ Свѣтый ѿ уѣкри, като
ѿ показа златооккованно-то Евангеліе, цѣ
бѣхъ му направили — въ дѣтинство-го, кога-
то ходѣше да сѣ учи читмо. Съ тоѣ рѣ-
лѣгъ сѣ искажа — и прѣдае Богъ дѣшиж.

Въ тоѣ день память-тѣ на С-го мъченика Пансофіа, постра-
далъ за Христа въ царуваніе-то Дакыево, отъ Августалиа Алекса-
дрійскаго.